

26 NİSAN YÜRÜYÜŞÜ

Aydınlık Dergisi, 23 Nisan 2000

Yıldırım Koç

TÜRK-İŞ Başkanlar Kurulu'nun 11 Nisan 2000 günlü toplantısında alınan karar uyarınca, 24-25 Nisan günleri Türkiye'nin tüm illerinde ve bazı ilçelerinde sendika şube yöneticileri, işyeri sendika temsilci ve baştemsilcileri ve bazı işçiler Atatürk anıtlarına yürüyecek, işçi sınıfının genel taleplerini kamuoyuna duyuracak ve kentin dışına kadar yürüdükten sonra Ankara'ya doğru hareket edecek. Ankara'ya gelenler ve sendikaların genel merkez yöneticileri 26 Nisan günü eski Hipodrom'da toplanacak, Selim Sırrı Tarcan Kapalı Spor Salonu'ndaki toplantının ardından, Anıtkabir'e yürüyecek. 27 Nisan günü de tüm illerden gelenler kendi illerinin milletvekillerini ziyaret edecekler.

Bu yürüyüş Türkiye'de havanın ısınması açısından son derece önemli. Sendika şube yöneticilerinin yürüyüşü, işçi sınıfı içindeki çeşitli kesimlerin mücadelelerini bütünleştirmeyi ve genel mücadeleyi daha da yükseltmeyi amaçlıyor.

Önümüzdeki dönemde birinci hedef, ikili. Bir taraftan 158 sayılı ILO Sözleşmesi uyarınca bir iş güvencesinin sağlanması; diğer taraftan, özelleştirmeye karşı demokratik sosyal devletin korunması.

Türkiye'de işçi sınıfı nicel olarak hızla geliyor. Ancak, iş güvencesinin bulunmaması nedeniyle sendikalaşma oranlarında bir gerileme söz konusu.

Özelleştirme ise, ulusötesi sermayenin ulus-devletleri çökertmesinin araçlarından biri.

Diğer güncel ve çeşitli kesimleri birleştiren talep, zorunlu tasarruf fonunda birikmiş para ile bağlantılı. 1 Haziran 2000 tarihinde işsizlik sigortası uygulamasına geçiliyor. Zorunlu tasarruf fonundaki paraya yeni eklemeler olmayacak. Hükümet, kaynak sıkıntısı içinde, bu fonu kullanmayı sürdürmek veya çeşitli biçimlerde bu fonu unutturmak isteyecek. Bu konu, 10 ve daha fazla işçi çalıştıran tüm işyerlerindeki işçileri ve tüm memur ve sözleşmeli personeli ilgilendiriyor ve bütünleştiriyor.

Kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkının önündeki yasal ve idari engellerin kaldırılması, siyaset yapabilmesi ve yönetime katılması ve ayrıca memur, sözleşmeli personel ve emekli aylıklarının artırılması da ortak bir talep. Bu talep, bazı kamu kesimi işyerlerinde işçi sınıfının çeşitli kesimlerini birbirine kırdırma politikasını da önleyecek. Kamu kesiminde işçi sayısı hızla azalıyor. 2001 yılı kamu kesimi toplu sözleşme görüşmelerinde tecrit olmamak isteyen kamu kesimi işçilerinin bu konuda duyarlı davranmaları gerekli.

Sosyal güvenlik alanında 1999 yılında yaşanan sorunlar aşılmadı. Özel emeklilik gibi yeni sorunlar da gündemde. Bu nedenle, sosyal güvenlik alanında sınıfın en geniş kesimlerini biraraya getirebilmek mümkün.

Özel sektör işyerlerinde toplu sözleşme görüşmelerinde önemli sorunlar yaşanıyor. Ücret zamları, hedeflenen enflasyonla sınırlanmak isteniyor. Ayrıca, geçmiş yılların kazanımlarına yönelik saldırılar da söz konusu. Örneğin, ikramiye sayısı azaltılmaya çalışılıyor. Ayrıca, esneklik adı altında hak gaspı girişimleri de gündeme gelecek. Diğer taraftan, kıdem tazminatına yönelik saldırı hazırlıkları da sürüyor.

26 Nisan yürüyüşü, işçi sınıfının çeşitli kesimlerinin birbirinden biraz ayrılan veya kopuk gibi gözükken kısa vadeli çıkarlarını bütünleştirmeyi, sınıfın ve ülkemizin ortak çıkarlarını öne çıkarmayı amaçlayan bir hareketlilik.

26 Nisan, uzun bir yürüyüşün ilk adımı olarak, başarılı olacak.